

Р Е Ш Е Н И Е

№ 33

гр.Перник, 07 април 2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и четвърти март две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Деянов , като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 28 по описа за **2010** година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. чл. 63 от ЗАНН.

ДГС Брезник, представлявано от инж. Н. А., обжалва решението на Районен съд Брезник, с което е отменено наказателното постановление на Директора на ДГС Брезник № 11/24.XI.2009 г. В касационната жалба са развити подробни съображения, за наличие на касационни основания на обжалвания съдебен акт. Искане се отмяна на съдебното решение и постановяване на ново, с което да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник оспорва същата и изразява становище, че обжалваното решение е правилно и следва да остане в сила.

Участващия в касационното производство представител на окръжна прокуратура Перник дава заключение, че решението е правилно.

Съдът, като обсъди доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения 14-Дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество съгласно чл. 218 от АПК, същата се явява неоснователна. За да отмени обжалваното наказателно постановление Районен съд гр. Брезник е приел, че съществен порок на обжалваното наказателно постановление е липса на задължителния реквизит по чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН - описание на нарушението, обстоятелствата, при което е извършено и доказателствата, които го потвърждават. Настоящата съдебна инстанция споделя извода на районния съд, че в обжалваното пред същия наказателно постановление не е посочено конкретното изпълнително деяние, което би следвало да е извършил нарушителят, за да бъде наказан. Съгласно легалното определение в чл. 43, ал. 2 от ЗОЛД ловуването е убиване, улавяне, преследване и нараняване на дивеч, както и вземане, пренасяне, укриване, превозване на намерен, ранен и убит дивеч или на разпознаваеми части от него, събиране и вземане на яйца от птици, обект на лов. Според ал. 3 на

същия член ловуване е и престой или движение на лица извън населени места с извадено от калъф и сглобено ловно оръжие, независимо, дали е заредено или не. В акта и в наказателното постановление е възпроизведен дословно общия текст на чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД, без да е посочено конкретното действие на нарушителя и обстоятелствата, при което същото е извършено, което силно ограничава правото и възможността за защита на последния. Свидетелските показания на актосъставителя, св. Арсов и Лазов, са само за това, че лицето - ответник по касационната жалба по време на проверката е бил без заверен ловен билет. Не се посочва от нито един от свидетелите, К. да е ловувал и под каква форма, т.е. без да се сочи от свидетелите какво действие, въздигнато от закона като административно нарушение е извършил наказанието като нарушител ответник по касационна жалба в настоящото производство.

Касационната инстанция намира, че правните изводи на районния съд противоречат на материалния закон и че в производството пред първата контролна инстанция не са налице съществени нарушения на процесуалните правила.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 218, ал. 1 от АПК втората контролна съдебна инстанция приема, че твърдените от касационния жалбоподател пороци на решението на Районен съд гр. Брезник, не са налице. В частта, с която касатора изтъква доводи, че наказателното постановление е необжалваемо, при аргумент за по силно основание по чл. 96 от ЗЛОД, касационният състав, не споделя това възражение. Санкцията по чл. 84 от закона е с определени параметри - минимално и максимално определен размер на глобата, което изключва възможността да се приеме, че е налице твърдо определения необжалваем размер на глоба от ЮО лева. Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК
Административен съд гр. Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 6/4.02.2010 г., постановено по НАХД № 152/2009 г. по описа на Районен съд гр. Брезник. Решението е окончателно.

Председател: /п//

Членове: /п/